

РЕШЕНИЕ

№ 1910

гр. София, 24.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 24.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **10942** по описа за **2022** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Началник сектор при ОПП-СДВР срещу Решение № 2659/14.07.2022 г. по НАХД № 1765/2022 г. на СРС, НО, 98 състав. С оспореното решение е отменено Наказателно постановление № 21-4332-027007/10.01.2022 г., с което на Д. П. В. е наложена глоба в размер на 150 лв. на основание чл. 177, ал. 1, т. 2 ЗДвП., за нарушение на чл. 162, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е незаконосъобразно. Моли се то да бъде отменено, като бъде потвърдено издаденото наказателно постановление. Претендира се юрисконсултско възнаграждение и се прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът - Д. П. В. – в съдебно заседание не се явява и не се представлява. От процесуалния ѝ представител, адв. М., е постъпила молба, в която оспорва касационната жалба и моли тя да бъде оставена без уважение.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор К., която счита касационната жалба за основателна.

Административен съд София – град, II касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.

218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна, в законоустановения срок, срещу съдебен акт, който подлежи на инстанционен контрол, а разгледана по същество е неоснователна.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установена следната фактическата обстановка:

Д. В. от 2014 г. пребивавала на територията на Великобритания. По време на престоя си там същата получила и ползвала СУМПС № V. 856103D99US 02, което било с валидност до 23.04.2024 г. На 01.09.2021г. жалбоподателката пристигнала на територията на Република България. След като пристигнала на територията на Република България, здравословното състояние на жалбоподателката се влошило, като същата многократно била приемана за лечение в различни болнични заведения.

На 05.12.2021 г. около 10:36 часа в [населено място] по П. шосе жалбоподателката била спряна за проверка, докато управлявала лек автомобил марка „М.“, модел „МЛ“ 350 ЦДИ 4 М. с рег. [рег.номер на МПС], собственост на свидетеля В. Ф.. В хода на проверката било установено, че жалбоподателката управлявала автомобила с посоченото СУМПС, издадено от Великобритания, която към този момент не била членка на ЕС или страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство или от Конфедерация Швейцария, повече от три месеца от датата на влизане в Република България, а именно от 01.09.2021 г.

Освен това срокът на валидност на издаденото СУМПС на жалбоподателката от ОДМВР-П. бил изтекъл на 15.10.2014 г. и към този момент жалбоподателката не разполагала с валидно българско СУМПС.

Във връзка с констатираното нарушение бил съставен АУАН № 524178 от 05.12.2021г. в присъствието на един свидетел по констатиране на нарушението и в присъствието на жалбоподателката, която получила екземпляр от същия срещу подпис.

На 06.12.2021 г. жалбоподателката подала заявление за издаване на българско свидетелство за управление на МПС.

Въз основа на съставения АУАН било издадено Наказателно постановление № 21-4332-027007/10.01.2022 г.

Решението на СРС е валидно и допустимо и правилно, но по други съображения.

АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 47 и чл. 52 от ЗАНН. Същите са издадени от компетентни органи при спазване на процесуалните правила.

Съгласно чл. 162, ал. 1 от ЗДвП, българските граждани могат да управляват моторни превозни средства на територията на Република България с чуждестранно национално свидетелство, когато то не е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария в срок до 3 месеца от датата на влизането им в страната. За да е реализиран фактическият състав на нарушението по чл. 162, ал. 1 от ЗДвП, следва да бъдат безспорно установено: дали свидетелството за управление на МПС е издадено от държава-членка на ЕС, на ЕИП от или Конфедерация Швейцария; дали това свидетелство е валидно към датата на проверката; дали е изтекъл тримесечния срок от влизането на българския гражданин в страната към датата на проверката.

В случая, всички елементи от фактическият състав на чл. 162, ал. 1 от ЗДвП са били налице, поради което описаното в НП нарушение е безспорно извършено.

Водачът на МПС е санкциониран на основание чл.177, ал.1, т.2 ЗДвП, който определя, че се налага наказание глоба от 100 до 300 лв. на водач, който управлява моторно превозно средство, без да е правоспособен водач, без да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е загубил правоспособност по реда на чл. 157, ал. 4, или след като свидетелството му за управление на моторно превозно средство е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, или е обявено за невалидно, тъй като е изгубено, откраднато или повредено. Административнонаказващият орган не е посочил коя от изброените хипотези на нарушение е осъществена, нито едно от изброените в чл.177, ал.1, т.2 ЗДвП нарушения не попада в обхвата на чл. 162, ал. 1 от ЗДвП. Водачът притежава валидно към датата на проверката СУМПС, макар и издадено от чужда държава, т.е. той не е неправоспособен, тъй като липсата на СУМПС е пречка за упражняване на придобитата правоспособност, но не води до загубата ѝ. Не се установява свидетелството на водача да е отнето, откраднато, изгубено, повредено или обявено за невалидно. Неправилното приложение на санкционната норма е съществено нарушение, което също обуславя отмяната на НП.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение е законосъобразно и не са налице касационни основания за неговата отмяна, поради което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, II касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2659/14.07.2022 г. по НАХД № 1765/2022 г. на СРС, НО, 98 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.